

А Образът на Бога (Колосияни 1:15а)

✓ Образът може да бъде копие на реалността (фотография, холограма, статуя) или дори нещо измислено (рисунка). Но библейското понятие за образ отива отвъд това.

✓ Бог създаде Адам и Ева по Своя образ (Бит. 1:27), а Адам роди син по свой образ (Бит. 5:3). Те не са копия на реалността, имитации или плод на въображението им. Те са физически, психологически и социални прилики...

✓ Павел казва, че церемониалният закон е бил сянка, „не самият образ на нещата” (Евр. 10:1), което означава, че „образ = реалност”.

✓ Въпросът е: Исус беше ли *подобен* на Бога или *равен* на Бога? Освен че многократно приписваше на себе си божественото име „Аз съм”, Исус изрично каза: „Аз и Отец сме едно” (Йоан 10:30); „Който е видял Мене, видял е Отца” (Йоан 14:9).

Б Първороден (Колосияни 1:15б-17)

✓ „Първороден” означава първият роден. Затова някои учат, че Исус е бил първото същество, създадено от Бога (Колосияни 1:15). Но, както и при термина „образ”, думата „първороден” има по-широко библейско значение.

✓ Исаак беше първородният, а не Исмаил; Яков беше първородният, а не Исав; Йосиф беше първородният, а не Рувим; Давид беше първородният, а не Елиав (Псалом 89:27). Всички те бяха първородни, защото заемаха превъзходно положение над братята си, а не защото бяха родени първи.

✓ Павел се позовава на това превъзходство в Колосияни. За да избегне всякакви съмнения относно неговата същност, той приписва на Него две божествени качества: сътворението на всичко, което съществува (Колосияни 1:16; Исая 45:18); и неговото поддържане (Колосияни 1:17; Псалом 119:91).

С Главата на Църквата (Колосияни 1:18а)

✓ В някои езици (като каталонски или английски) думата „глава” се превежда и като „ръководител” или „началник”, защото това е метафоричното значение на „глава”. Такъв е случаят и в иврит. Например, „да си изберете един глава” (Ос. 1:11 NKJV) трябва да се преведе като „те ще изберет един водач” (NIV).

✓ Това е и смисълът, в който Павел използва тази дума, когато я прилага към Христос.

✓ Но Павел добавя и метафорично значение към тялото. Ако Христос е главата, ние – църквата – сме тялото. От тази идея следва, че:

— Всички сме необходими (1 Кор. 12:15)

— Всеки има своя собствена работа (1 Кор. 12:17)

— Не можем да презираме никого (1 Кор. 12:21)

— Няма „по-нисши” вярващи (1 Кор. 12:22-24)

— Грижим се един за друг (1 Кор. 12:25-26)

D Началото (Колосияни 1:186)

v Думата, преведена като „начало”, е *archē* (ἀρχή), гръцка дума, която означава начало, произход, първа причина или принцип, но също така означава владетел, власт, авторитет или княжество, в зависимост от контекста.

v Можем да кажем, че тази дума, приложена към Христос, може да има всички тези значения. Исус е произходът на всичко [образът на Бога], причината, поради която всичко е било създадено [първороден от творението], върховният владетел [главата]. Всичко това му дава превъзходство.

v Павел вмъква тук титлата „първороден от мъртвите” (въпреки че Исус не е бил първият възкръснал, а Мойсей). Неговата победа над смъртта също така предполага неговата победа над греха и неговата сила да ни пресъздаде по свой образ.

E Примириятелят (Колосияни 1:19-20)

v Това, което Исус направи, доведе до това, че той зае първо място във всичко. Според Павел, Христос е достоен за всички тези титли, „защото Бог благоволи да пребъдва в Него цялата пълнота” (Колосияни 1:19). С други думи, Исус беше напълно Бог и напълно човек. „Видяхме Неговата слава, [...] пълна с благодат и истина” (Йоан 1:14).

v Умирайки на кръста и възкръсвайки, Исус изпълни необходимите условия, за да помири човечеството с Бога (Колосияни 1:20).

v Можем да разберем, че Той е помирил с Бога „нещата на земята”. Но как е помирил с Себе Си онези, които са на небето?

v Цялата вселена е могла ясно да види същността на злото. По този начин характерът на Бога е оправдан както на небето, така и на земята.